

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пом.
Конто почт. шл. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зод.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Громадяни Галицької Землі!

За кілька тижнів у всіх селах і містах Галицької Землі стане перед виборчою урною.

За кілька тижнів скажете своє важливе слово, засвідчите свою тверду волю, піднесете голос протесту в обороні довго топтаного права.

Від 15-ти літ — отсе вперше приходиться Вам вибирати управи громад, тих найнижчих, але й найважливіших комірок суспільного життя.

Пятнацять літ! — це великий протяг часу, в якому перевалювалася найбільша з воєн, та відбувалася одна з найбільших революцій, в якому йшла важка, вперта й глуха боротьба за великі справи цілих народів і цілих поколінь. Пятнацять літ — це доба, в якій щасливіші народи в сприятливіших умовах здобули те, що найважливіше: Землю і Волю. А на сторожі своєї Землі і кровю окупленої Волі поставили власну державність з власним урядом і військом.

І ми боролися, і ми кровавилися, вкривалися ранами, головами накладали, кістками своїми скоротили Рідну Землю. І нас шляхами невтишної туги за волею супроводжала крівава слава і до нас всім халися весняні надії на краще і повніше життя на Рідній Землі.

Та не довелося! Тут у волості Ярослава Осмомисла, Романа і Данила ми не лише не вернули своєї колишньої повноправності, але і втратили те, що здобули за часів австрійської займанщини.

Нині вертаємо на первісні вихідні становища, приступаємо до боротьби за самоврядні установи, за ці перші клітини адміністративно-господарського і національного життя, щоби звідси вийти на ширше поле боротьби.

Вибори до громадських рад по селах і містах уже розписані і то на основі перестарілої курйальної виборчої ординації, яка з одного боку дещо поступається в користь духа і вимог часу, допускаючи до голосу в четвертому колі всіх досі обезправнених, а з другого заводить своєрідну надкурію вірилістів, панських дідиців. Ця система не дає нам повної спроможності виявити нашу волю, не дозволяє нам розтягнути все обіймаючий вплив у сільських громадах та здобути належний вплив у містах Галицької Землі.

А однак, не зважаючи на всю некорисність цієї виборчої ординації для громад, не зважаючи на те, що майже весь адміністративний апарат у наших громадах є у ворожих руках, не зважаючи на видатну підтримку дотеперішніх державців влади в громадах ворожими політичними чинниками, — мусимо взяти участь у громадських виборах, мусимо лавою піти до виборчої урни.

Бо від ряду літ виборчий акт перший раз дає змогу висловитися широким українським масам шляхом всенароднього, хоч і помежованого голосування, дає нам нагоду становити про громадську самоуправу, дає спромогу управляти громадським майном і повертати його на користь загального добра, творить завязок і основу нашої збірної адміністративно-господарської самодіяльності.

Отсей виборчий акт — це під теперішню хвилю єдиний засіб для знищення виплеканої і розпаношеної деморалізації, для викорінення надужиття в громадах, для припинення розтрата громадського майна, для введення в громадах ладу і порядку, для привернення публічному життю чесності і характерності.

На нашій народницькій інтелігенції, свідомому селянстві і робітничтві, на всіх відданих загальній справі і народові громадянах тяжить обов'язок присвятити особливу увагу справі громадських виборів.

При виборчій урні не повинно бракувати ні одного українського виборця, мужчини ні жінки. Особливо вага роля припадає жінкам, які на Галицькій Землі вперше стають до виборів. Не зважаючи на всі некорисні для нас обставини і постанови, наша перемога у громадських виборах буде певною тільки тоді, коли всі українці й українки виступлять солідарно в одному національному фронті. Коли проти зорганізованого фронту наших противників одною лавою стане українське селянство, робітництво та інтелігенція.

Принцип національної солідарності — це перша передумова нашої перемоги.

В почутті відповідальності за будуччину нашого народу закликаємо все свідоме українське громадянство до згоди, солідарності, спільної організованої боротьби і спільної перемоги.

Громадяни!

Виборчий акт має виявити нашу силу, нашу волю і наші змагання. Не гаймо часу, лиш спільними зусиллями під стягом загального добра ставимо до боротьби, а перемога певна.

Об'єднані, сильні духом, загартовані в боротьбі, з твердою волею і горячим бажанням кращого життя ідм у виборчий бій.

Львів, у травні 1927.

Центральний Комітет Українського Національно-Демократичного Об'єднання:

Дмитро Левицький голова, — сенатор Михайло Черкавський, Гриць Тершаковець, о. Леонтій Куніцький, Олександр Марітчук, Корнел Троля, гол. секр. Володимир Целевич, заст. гол. секр. Олександр Черкавський — члени Президії.

Члени Центрального Комітету:

Степан Бандура, Степан Баран, Стефанія Барановська, Степан Біляк, Михайло Волюшин, Михайло Галушницький, Альфред Говікович, Дмитро Ерстенюк, Володимир Загайкевич, посол Борис Козубський, Микола Кузьман, Андрій Кунько, Іван Куровець, Іван Ліщинський, о. Дам'ян Лопатинський, Остап Луцький, посол Семен Любарський, Василь Мудрий, Федір Назарчук, Микола Огородник, Юліан Одеський, о. Степан Онишкевич, Володимир Охримович, Юліан Павликовський, Дмитро Палій, Зеновій Пеленський, Мілена Рудницька, о. Володимир Домет Садовський, Михайло Стефанівський, Михайло Струтинський, посол Сергій Хруцький, Юра Чуккур

Заступники Членів Комітету:

о. Іван Фединський, Іван Гужа, Павло Лисак, Микола Творило, Олена Шепарович, Михайло Галубей, Сергій Вишнівський, Михайло Кернога, Юрко Пастернак.

До масового ширення!!

Виборчу ординацію для громад

з докладними поясненнями

всіх стадій громадських виборів, порадами та зображеннями, повноважень, відкликів і т. ін. подає і освітлює 8-сторінкова „Свобода“ ч. 20. Ціна примірника 0.40, 50 примірників 16 зод., 100 прим. 32 зод. Замовляти в Адміністрації „Свободи“.

Львів, Ринок 10/11. 1—2

„Крицеві Шоломи“.

(Від власного кореспондента.)

Париж, 7. травня 1927.

I.

Численне, зорганізоване і, кажуть зоружене по військовому товариство „Крицевого Шолома“ (Stahlhelm) матиме завтра, тобто найближчої неділі величезну маніфестацію — по вулицях Берліна. Це річ відома, одно з тих військових товаришень, які сплудила в Німеччині версальська заборона всенароднього ополчення в Німеччині. Жива нація не може полишитися без зброї на ласці й неласці озброєних до зубів сусідів. У Німеччині витворилося отже, побіч численно недостаточної „райхсвері“ і полу-поліційного „шупа“, чимало самодіяльних, громадських організацій військового характеру, правих і лівих. „Крицеві Шоломи“ — чи не наймогутніша права, націоналістична організація цього типу; називають її навіть, мабуть не без причини, монархістичною. Яких сто тисяч її членів, по військовому вправних, ітме завтра походом по вулицях Берліна, з музиками, стягами, співами.

Ворожі Бріянові і його німецькій політиці тутешні газети від кількох днів цею „мобілізацією“ ударного німецького націоналізму занепокоєні — справді, або й вдають занепокоєних. Факт, що президент Гінденбург прийняв учора на аудієнції голову „Крицевого Шолома“, викликав тут чимало коментарів.

Ця „мобілізація“ проти тієї любові, невинної Польщі — кажуть одні. Це державний замах, відмова монархії — впевають другі. Це одно й друге — комбінують треті. Маніфестація буде завтра, і коли

*) Маніфестація вже відбулася. — Ред.

НА ДАТИ до 10 місяців



Обув —

Одіж —

2052 10-12 Сукно

порукає українська фірма

„РЕГУЛЯТОР“

Львів Ринок 43, Тел. 15-70.

цей допис дійде до рук редакції, Ви вже будете знати, що саме було в Берліні в неділю 8. травня. Пророчити тут нині — ризиковано. А все таки зарискуємо здогад, що ніякого замаху державного завтра в Берліні не буде, ні в правім змислі, ні — тим менше — в лівім.

II.

Бо і чого робити в цьому моменті правий замах державний?

Щоби назад на престіл прикликати Вільгельма II? Він особисто виявився за марною фігурою, як муж і політик, як розум і характер, щоби хто-небудь поважно ще хотів його мати на чолі нації; краще нехай доживає свого віку десь у Голландії. Не вже кому-небудь з нас на правду ще хотілося запрохувати до нас, до Львова, чи до Каміньця Под., чи до Києва котрогось з наших сумної пам'яті диктаторів, чи президентів, чи отаманів недавньої пори? Ми ж їх усіх бачили при роботі, і знаємо, до чого вони справді здатні. Так і з Вільгельмом. Навіть німецькі монархісти волять, аби він жив собі в своїй „закордонній центрі“ й оставив Німеччину в сувокою. Монархічний замах завтра — ледви чи буде.

А не буде завтра реставрації Вільгельма II, то чого правим німецьким націоналістам завтра перекладати Німеччину? На чолі Німеччини стоїть їх президент, Гінденбург. З його поручення католик Маркс зложив праве міністерство, в яке вступили чотири націоналісти. Чого можуть вони в даних обставинах ще вимагати? За дев'ять років, від революції до Гінденбурга, Німеччина перебула основну еволюційну перебуду до порядку, від голоду до добробуту, від безроготу до шораз більш напруженої продукції, від триліонів паперових продуктів, від золотого валюту, від позначки до зростаючої поваги нижнього до зростаючої поваги вищого. Всякий замах тут тільки

Підіслало нам на-
вчужувати від 1.
третини Н. Д. Сала-
ну мурдну Кате-
ноні стоїть велика
лінійка, яка конче-
рально від 9 год.
О. тислівні відді-

[illegible]

3 судової салі.

Тернопільський фортепан.

Цим листом доведено, що д-р Ст. Барановський в Тернополі як повноважним прокурором Тернопільської України в Тернополі присудив Наказом Суду у Львові з 23 березня 1927 р. ч. 10. № 2543/26 про притримання Об'єкційного Каюбу 54 п. п. і газетному в Тернополі про видачу фортепану, котрим відкинуто ревізю, підданого каюбу від присуду Апелас. Суду у Львові з 23 березня 1927 р. ч. 10. № 2543/26, що ним на підставі відданого матеріально присуду Об'єкційного Суду в Тернополі з 11 лютого 1926 до С. А. в 24/23/19. В мотивах присуду Наказом Суду зазначено, що підданому Каюбу не вказано перестати з одного доказу. Піддані — позовники вказали кожен як власник предметного фортепану, так і факт, що він є тепер в останній власності Каюбу, який не вказав вилучити власності у спосіб, передбачений в § 367 шк. зак., які вилучили власності правильно переданою відомою ревізією. Піддані також у мотивах, що піддані каюбу не може покласти на засадиження з причини недостатку вимоги з § 1460 і з § 1461 шк. зак., бо останній каюбу не опирається на такий проханий титул, що на основі постанови цивільного закону вистарив би до набуття права власності. Цей спосіб звідки доведено остаточно чотири і п'ятирічний процес за фортепан, що його польський військовий відділ на підставі тодішнього команданта міста капітана Кавковського ще в 1919 р. забрав наслідком з кати пок. радника Івана Перуна. Бити польські офіцери думали, що майно українських товариств можна безкарно «рекрутувати» і вели процес до останньої інстанції, а прогнали у всіх трьох і тепер мають платити позовникам около 700 золотих титулом звороту процесових коштів. Фортепан є тепер — наслідком уживання значно ушкоджений — у військовому каюбу «Марс» у Тернополі і мабути добровільно його не схотять видати так, що адвокат д-р Барановський заведе в суді екзекцію за видачу фортепану й заплату процесових коштів. Правосильним присудом Наказу Суду звільняється також і справа видачі судових українських послів, що піддані в соїм інтересу в справі «ревізії» згаданого фортепану, за що ображені тернопільські польські офіцери потягнули їх до судової відповідальності.

Літературний куток.

— Вийшов у Львові кумедний журнальчик «Літературні вісті», який своєю наївністю та неграмотністю нагадує пресу з під гімназійної лавки. Редагує його молодий студентик, який у самих журналах та щодає ним вигадкує всілякі способи авторства. Ідучи слідами Чеховського гімназиста, втішеного, коли попав у газету, навіть ціною скандалу. Згадуємо про що докучає йому тому, що знаходимо там на асудні підписану статтю з портретом проф. І. Зінського, який крім справознання про свою професорську та наукову працю, на запит про його відношення до літературних кадань молоді галицької генерції мав бачити відповісти, що «серед галицьких молодих поетів уживає за найспокійнішого». «Вгадайте кого? того, хто його про це питає, свого недавнього ученика-гімназиста, теперішнього редактора «Літер. вістей». Коли ця відповідь є автентична, то треба одразу повернути дурній помішній там запис цього професора-українця: «Я літературно ніколи спеціально не займаюсь». Тоді такий погляд має однакову силу і помішеною поруч згаданого трохом селки із Галицького Львова (бігме, автентичне), які теж є захоплені футуроземними молодого мазуна. У журналі крім усючої «харабури» (так символічно називається фірмовий редактор і видавець) надокладає кілька веселих міськ. Нпр. публікує для читачів, які за цією складеною передплата мають голосувати, хто в Галичині є найбільший поет, повість, критик, малаєр і т. д. списку, осіб подає редакція. Нелогічний вибір, коли Стефанко або Лепкийє супротивники членів редакції, якісь там Дучимирів — коли даєся нагороду зазвештові послідують однієї північної людини йому у Львові публічного відкриття з царини його творчості, а в конкурсі беруть участь також додвійники (О. Баранський, О. Маковець, М. Черешинський). З журнальчика доводиться, що арт. Новіковський клімат архітект. «Літ», якісь прехитрої англії, що містяться у собі «фрейдівський принцип пансексуальності» і «сучасні клімат» чин. силу, «експлізіт», а також, що живе у Львові землекористувач, який має «біла піа міліона ріжних часосів і журналів», себто мусять мати неабиякі хоромі! Беск журнальчик робить враження безплатного додатку до «Зірка». Графоманія є скрізь, багато, але де є такі катані люди як у нас, що дають себе ними пошати у дурні?

Нові книжки і видання.

КНИЖКИ:

Леса України: У ПУЩ, драматична драма в трьох діях. У редакції з передмовою Антоном Крушельницького. Львів 1926. Стор. 94, розм. 8°. Накладом Кни-

гарні Наукового Т-ва ім. Шевченка. Видавничтво «Для школи і дому» ч. 1.

Борис Грінченко: Оповідання. У редакції з передмовою та поясненнями Антоном Крушельницького. Львів 1926. Стор. 78. Розмір 8°. Накладом Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка. Вид-во «Для школи і дому» ч. 2.

Іван Некрич-Левинський: МИКОЛА ДЖЕРЯ. У редакції й з передмовою Антоном Крушельницького. Львів 1927. Стор. 136. Розмір 8°. Накладом Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка. Вид-во «Для школи і дому» ч. 3-3а.

Степан Руданський: ВИБІР ІЗ ТВОРІВ у редакції, з передмовою та поясненнями д-ра Івана Брика. Львів 1927. Наклад Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка. Стор. 80. Розм. 8°. Видавничтво «Для школи і дому» ч. 4.

ТРЕМБІТА — великий збірник найкращих українських пісень. Видавничтво «Пісня». Львів 1927. В збірнику 209 пісень. Стор. 150. Розм. 16°.

Михайло Колос: ДВІ СИЛИ. Нариси. Ілюстрував Яків Стручанчук. Київ 1927. Накладом і заходами спільноти революційних письменників «Західна Україна». Стор. 90. Розмір 16°.

Володимир Целевич: ПРАКТИЧНИЙ ПОРАДНИК ПРО ВИБОРЧУ ОРДИНАЦІЮ ДО ГРОМАД У ГАЛИЧИНІ. Львів 1927. Накладом автора. Вийшло в серії «Політична бібліотека Українського-Національно-Демократичного Об'єднання». Стор. 68. Розмір 16°. Набувати можна в канцелярії Українського Нац.-Дем. Об'єднання. Львів, вул. Костюшка 1 а.

Д-р Михайло Лозинський: УВАГИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ. Відень 1927. Стор. 88. Розмір 16°. Накладом Українського Робітничого Тов-ва «Єдність» у Відні.

ЖУРНАЛИ:

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІАТЕЛІСТ. Місячник. Рік III. Ч. 3. Зміст: М. Секретар: У справі марок Західної України. — о. З. ФЛЮНТ: З проблем української філіателії. — Конференція збірників України (по українській і по нім). — Ернст Барг: *Ukraine oder Ukraina?* (по нім). — В. Вировий: Цим українських марок у каталогі Зінфа на 1927 р. — М. Свобода: Спекулятивні видання. — Нові марки. — Дрібні вісти. — 3 філіателістичних журналів. — Бібліографія. (Адреса: *Wien XVIII, Gersthoferstrasse 138*).

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, фаховий господарський орган Красного Товариства Господарського «Сільський Господар» у Львові, ч. 9, з 1. травня 1927. — Зміст: 1) Що руйнує наші села? 2) Приклад, що заслугоє на увагу (Меморіал Філі «Сільського Господаря» в Стрию до введіння). 3) Мої досвідки з глибокою оркою. 4) Лист д-ра А. Галицького землякам-хліборобам. 5) Про уживання штучних гноїв. 6) Охорона агресу перед хворобами. 7) Добрий розплідник — половина худоби. 8) Добрі ради. 9) Добра нагода навчитися меліорати ґрунту. 10) Господарський порадиш. 11) Всичина. — Адміністрація й редакція містяться в борах «Сільського Господаря», Львів, вул. Зіморівна 20.

КНИГОЛЮБ. Видання Українського Т-ва Прихильників Книги. Прага 1927, кн. I. Зміст: Від редакції. — Д-р З. В. Тоболька: Міжнародна бібліотечна організація. — Л. И. Жіжін: Про єдину міжнародну бібліотечну термінологію. — С. Сірополько: Книгознавство на Век. Україні. — Е. Вировий: Скільки коштувало пражське видання творів Шевченка 1875—1876 р. — Д. Антонович: Культ Нарбута і мистецтво нової української книги. — В. Січинський: Література з українського північного мистецтва за 1926 рік. — Д. Чижевський: Філософія літератури українською мовою за 1920—1926. — В. Біданов: Релігійні видання на Україні в 1927—1919 рр. — В. Сімович: Таборівське видання «Від нас ситиної війни». — В. Тукачевський: «Літопис українського друку» за 1926 рік. — Л. Беконський: Звідом публікації. — Науково-Дослідний Інститут Книгознавства. — *Miscellaneous*. — Адрес редакції: *Horní Cernovice u Prahy, c. 132, St. Širokáho*.

НАРОДНЯ ПРОСВІТА. Часопис присвячений справам позашкільної освіти. Рік XV. Ч. 1—4 за січень-квітень 1927. Кілька слів висвітлення. — М. Галуцький: Простіші наряди. — Степан Харук: Часовий вихідок по сільських читальнях. — І. Яворський: Розмова про науку. — Що читати? — В. Радзівинський: Повісті Івана Франка. — Нові видання Т-ва «Просвіта». — Інші видання. — Бібліотека освітня. — Вісти з Т-ва: комунікати і квестіонар.

Відозви і комунікати.

Збірка на українську гімназію в Рівному.

Чотири роки тому назад стараннями вірних синів свого народу, української інтелігенції, відчинено в Рівному приватну українську гімназію. Скільки праці, скільки дослуду довелось покласти, особливо на початку, тим людям, для яких гімназія була близькою і рідною і які розуміли велике значення освіти для темного народу нашого! Яких перешкод не довелось перебороти, яких тривог не пережити, яких

прикостей не вислухати! А найголовніше й найтяжче було те, що бракувало і помішальників і приладів і грошей.

Проте завдяки й енергії невеликого гуртка відалих народних справ людей перемогли всі труднощі, завадили всі перешкоди й українська гімназія існує. Правда, не легко, дуже не легко доводитись їй зводити кімнати з кімнатами, дуже важко розвиватись їй в умовах недостатку і завади; неможливо стати з вигляду в ряд з приватними гімназіями інших народностей, бо там є засоби, там розуміють вагу освіти, там не шкідують гроші на науку, там допомагають, жертують усі.

Але, не зважаючи ні на що, українська гімназія, мучко борючись з лихом-бідом, на радість нашу росте й розвивається; бо ті, що зі ширшою відданістю, маче любовою дитині, опікуються нею, а головне ті, що відважно й уміло керують нею, скадали собі: мусить рости, мусить розвиватись!

Доказом того, що гімназія наша йде вперед, що навчання в ній поставлено на потрібну височину, служать те, що вона вже одержала права публічності. А коли так, то чи знайдеться серед нашого народу хоч одна людина, який байдужою булаб доля гімназії?

Таких серед нас не може бути! В кожнім разі не до них засилаємо ми цієї наші поклики. Ми шлемо його до тих, кому соромно за темноту нашого народу, кому близька й дорога доля і будучина наших дітей: до тих, хто розуміє жак пітми і красу світла; до тих, в чій серцях міцна віра й надія на краще наше завтра і хто твердо знає, що це краще настане тим швидше, чим скорше дорівняємо ми освітою іншим народам. До цих ми звертаємось і кажемо: Гімназія наша в Рівному мусить перестати бути найбіднішою! Досить нам цього сорому!

Ми, правда, не є багаті, але зате нас є багато: якби кожний з нас дав на гімназію лише по 10 сотників, то й тоді можна було бібрати десятки, тисячі золотих і було б підтримане наше єдине на Рівненщині огнище науки.

Отже дамо на нашу гімназію від широкого серця щедрою рукою! В травні або в початку червня місяця буде збірка на гімназію по всіх селах нашого повіту. Нехайже серед нас не буде ні одного, хто не дав би своєї жертви!

Нехай не осудять нас наші діти! Не осоромимо себе перед ними! *Батьківський Комітет рівненської української гімназії.*

Пам'ятайте, що всякі збірки на надгробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на щадничку книжечку ч. 7910.

† Посмертні згадки.

Володимир Левинський, нотар у Снятині, помер по короткій недугі 11. квітня 1927 р. у Станіславові в 77 році життя. Покійний був родом з Тернопільщини. По скінченню прав присягався нотаріальною службі, котру сповняв з великим замишлянням і педагогізмом поперх 51 років. Був непохитного, хрустального характеру і під тим оглядом міг служити взірцем для небажного українця. Давніше належав до «староруської» партії, але по війні змінився, полюбував українську національну ідею і брав діяльну участь в українським народним житті, бачучи головною місією дуже хосенну для товариства діяльність. Підмогав ціле своє життя морально і матеріально сироті, що лишалися його рідні і не один з тих сиріт завдячує йому своє найвище становище. Всі вони є свідомі українці і по своїм силам служать українській ідеї. — В. И. ПІ

ОПОВІСТКИ.

Громадяне! Роботи над докінченням будови школи для хлопців ім. Т. Шевченка при вул. Сутинського 21 у Львові, на днях розпочинаються. Поможіть розпочати ділу і прийміть радо цегоди, які приєсе Вам наш відпоручник. — *Старшина Кургяк «Рідної Школи» ім. Т. Шевченка.* 2113 2-2

Всім Впов. прелестантам, що були ласкаві в місяць січні, лютий і березні виголосити відкрити, Хвалдому Тов. Божн за ласкаве відпівання псалмів в церкві св. Юра і також всім палям і пластунам, що були ласкаві помічати при продажі шукток як також П. Т. Інститутом, які грошешми жертвами і натуральними допомогли до урядження свяченого, складає в мітет як найсердечнішу подяку. — *Комітет допомоги виміж.* 2118

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ ІПЕРЛОВИЙ Ігнатій Львів. 950131-7

30 ЗОЛ. коштує столове накривати на 4 осіб з хінського сібла у Майдні Коперника 14. 1773 3-1

ВІКУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ в цілм краю заїска фірма ІВАН СЕВІТЕНРАЙХ Львів, Марійська пл. 5. 1873(5) 9-19

ОСОБИ здорової, яка вмілаби вартити і заряджувати домашньою господарською пошукую від 1. червня п. р. о. Юрій Богдан, Яйківці п. Журвано. 2109 2-2

ОЛЕКСА ГАСИНДИЧ, літ 40 господар в Доброгостові, жовнір 77, австрійського полку в 1914 р. попав в російський полон, в 1920 р. перебував в Омську на Сибірі, на сільських роботах. Хто знає як що ближче про нього, буде ласкаві повідомити його жену Парашку Гасинди, Доброгостів п. Стебник, повіт Дрогобич, Східна Галичина. Закардонні часосписи проситись о передрук. 2110 2-2

РУТИНОВАНОГО солітатора адвокатського, пишучого паліно за диктатор на машині, пошукує негайно вхвалит д-р Чирівський в Бродях: долучити свідоцтва, подати референції. 2101 3-3

ДОМАШНІ обіди і вечери до минажжя видає Омелія Ціховська. Відомості від 1—3 год. Кампіяна 5. 2112 2-3

ПОШУКУЮ на Підкарпатті або в горах приїзнення для себе і трое дітей чок на місяць липень і серпень в домі священника або учителя. Може помічати душпастирстві. Пожальше сосновий ліс ріка. Ласкаві зголошення до 15. VI. о. Лек Гаркавий *Léda, ul. Moniuszki 2* 2119 1-2

ЕОНЦІПЕНТА прийме адв. д-р М. Ставник в Козовій. Посада до об'єкта вгайно. 2116 1-1

МНА КОЛО ЯРЕМЧА. Вілла «Явірник» до винаймлення ціла, або поодинокі кімнати, лишень на ціле літо. Надвється на пенсіонат. Звертатись найдашше до 30. травня на адресу: Марія Максимович, Дрогобич, вул. Чесного Хреста. 2114

УРЯД парох. в Ягровові пошукує диктатора: гарний характер, ладний темперамент, особливий високий голос, віта до високого «С», знання і то добре усіх річей вхожих в обсяг діявства. Не іспитовані, а дійсно уміють усе, можуть старатись. Листовно відноситись: о. Марко Гіль — Ягрові, р. *Monasteryska*, 2117 1-3

НАПРАВУ годинників під управою швайцарських фахових сил, помагають Гутерман Сикстуська 14. 2122 1-3

О зарязу бурси, або приватного дому у Львові, може виїхати на село з дітьми або дітьми під своєю опікою і телігентна жінка Діоніза Попович, Адміністрація. 2120 1-4

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст ледуг легіва, серця і жолува

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
2107 Пересвітлення Рентгену. 3-23

Лінарьсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса

ПЬВІЗ, вул. Сикстуська 17/II.
Піомбубація й виникання зубів без болі. Штучні зуби в кавчуку і золоті з американською системою. Пациєнтів з провизі полагоджують в найкоротшому часі II. Т. урядовий і студентом значна знижка 2016 Полекші в салатах. 2-5

1433 СВИМ ВИРІВІ 15-?
Найліпші паперці до «КАЛИНА»
з фабрики кооперативу «Будучість»
в Тернополі.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАСІЧНИКІВ!
Продаємо

„Поступове Пасічництво“
Архипенка, 244 ст. друку, 174 ілюстрацій, пака. «Н. Часу» шга 7—8 зол. На поручення, посліку долучити 60 сот. післялата 30 сот. дорожше. — Головий склад: Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка Ринок 10. 1990 7-10

Салка „супруга“ кооператива у Львові

Загальні Збори
в суботу, 14. травня 1927, година 4, полодуді в доміці при вул. Коперника ч. 26. І. поверк.

Всі українські приватні службовці, члени кооператива повинні прийти. 2123